

[Lüttken.]

med groft smugleri. Det, jeg savner i den tilsvarende bestemmelse, er afgiftsunddragelser af særlig grov karakter. Der kan jo være tale om særdeles grove unddragelser, f. eks. vedrørende merværdiafgift, og der kan være det ved andre indirekte skatter. Overtrædelse af bestemmelser af den slags kan gøres, om jeg så må sige, næsten systematisk og burde vel ligestilles med særlig groft skattesnyderi. Om man snyder staten og det offentlige for direkte skatter eller for indirekte skatter, er vel ikke afgørende. Jeg kunne derfor godt lide at høre fra justitsministeren, hvad der er grunden til, at man kun overfører indsmugling af særlig grov karakter til straffeloven.

Den skærpelse af lovgivningen om skattesnyderi, som vi i øvrigt skal behandle, drejer sig ikke, så vidt jeg kan se, om at ændre og skærpe hidtidig praksis for skatteunddragelser af mere beskedent omfang, ligesom det ikke tilsigtes at indsnævre det område, hvorunder man har kunnet behandle disse sager rent administrativt. Det, der tilstræbes, er, at det grovere og groveste skattesnyderi rammes hårdere. Ved bedømmelsen af, om skattesnyderi er groft, har man hidtil, så vidt jeg kan se, lagt overordentlig stor vægt på størrelsen af de beløb, der er forsøgt unddraget beskattning, dvs. at man i det store og hele har afsluttet de beløbsmæssigt mindre forseelser administrativt, hvad enten der forelå subjektivt set grov uagtsomhed eller forsæt. Heri ønsker vi ingen ændring. Vi kunne snarere ønske, at man i de retningslinjer, der blev udstukket fra finansministeriet, skabte mulighed for, at et væsentlig større antal sager blev klaret administrativt, bl. a. fordi det er en langt hurtigere måde at gøre det på, fordi det kommer nogenlunde rimelig hurtigt efter, at forseelsen er opdaget, og fordi det er langt mindre bekosteligt for alle parter.

Det, vi beskæftiger os med, er altså ikke, om hushjælpen og de med hende ligestillede snyder med indtægten fra lidt ekstraarbejde. Vi beskæftiger os med skattesnyderi, der er forsætligt, og hvor der er tale om beløbsunddragelser, som vel i hvert fald ikke kan tænkes at ligge under 25.000, 30.000 eller 40.000 kr. Der må lægges vægt på ikke blot de subjektive forhold, men i høj grad også på de objektive, således at der også

tages hensyn til, om man er ude for gentagelsestilfælde. Vi ønsker, at straffen for det virkelig grove skattesnyderi bliver sidestillet med straf for almindelige berigelsesforbrydelser af anden art, f. eks. dokumentfalsk. Derfor er vi helt enige i, at disse grove tilfælde føres over i straffeloven og derved rangerer med de øvrige berigelsesforbrydelser.

Som en modvægt mod denne skærpelse har man så som noget nyt indført en forældelsesfrist for de i denne lovgivning omhandlede forseelser. Vi er tilfredse med, at man ikke har nøjedes med, som det var på tale, at indføre en 5 års forældelse, men en 10-årig. Jeg mener ikke, der i disse forseelser kan være en forældelse på mindre end 10 år, idet der som bekendt ofte kan gå meget lang tid, fra gerningen begås, og til den bliver opdaget.

Vi kan tilsige en velvillig behandling i udvalget.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg er jo i den lykkelige situation, at jeg kan takke samtlige ordførere for ubetinget tilslutning til forslaget, ganske vist med forskellige kommentarer, og det er jeg vældig glad for.

Hr. Tastesen brugte udtrykket „omkriminalisering“. Det er ikke min sag at give en definition af udtrykket, det må hr. Tastesen selv gøre, og det kan gøres i retsudvalget, om ikke før. Det var hr. Johan Philipsen, der gerne ville have en forklaring på udtrykket. Jeg synes i og for sig, at det er meget godt, for det, det drejer sig om ved at overføre denne bestemmelse i straffeloven og forhøje strafferammen, er jo en ny vurdering af selve det at snyde i skat. Det må jo erkendes, at med den domspraksis, vi har, må man drage den slutning, at det ikke anses for at være lige så forkasteligt at snyde os alle sammen, nemlig staten, som at snyde den enkelte. Hvis det er udtrykkets mening, kan jeg acceptere det.

I anledning af et andet udtryk, som hr. Tastesen brugte, nemlig „hvis dommerstanden vil vise vilje“, må jeg sige, at jeg tvivler ikke på, at domstolene vil dømme efter de love, som folketinget til enhver tid giver. Det har de da gjort indtil nu. Jeg tror, domstolene i højere grad end nogen anden autoritet holder på tredelingen. Vi blander os